20/02/25 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି **"ବାପଦାଦା"** ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ନିଜ ଭିତରେ ଥିବା ବିକାର ଗୁଡିକୁ ଦାନ କରି ଦିଅ ତେବେ ଗ୍ରହଣ ଛାଡିଯିବ ଏବଂ ଏହି ତମଃପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କେଉଁ କଥା ପ୍ରତି ଆଦୌ ବିତୃଷ୍ଣା ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ?

ଉତ୍ତର:- ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଜୀବନ ପ୍ରତି କେବେ ବି ବିତୃଷ୍ଣା ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କାରଣ ଏହି ଜନ୍ମକୁ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ ଜନ୍ମ ବୋଲି ଗାୟନ କରାଯାଇଛି ତେଣୁ ଏହାର ଯତ୍ନ ମଧ୍ୟ ନେବାକୁ ପଡିବ, ଯଦି ସୁସ୍ଥ ରହିବ ତେବେ ସିନା ଜ୍ଞାନ ଶୁଣିପାରିବ । ଏଠାରେ ଯେତେ ଦିନ ବଞ୍ଚି ଥିବେ, ରୋଜଗାର ମଧ୍ୟ ହେଉଥିବ, ତା'ସହିତ ପୁରୁଣା ହିସାବ-କିତାବ ମଧ୍ୟ ଚୁକ୍ତ ହୋଇ ଚାଲିଥିବ ।

ଗୀତ:- ଓମ୍ ନମୋ ଶିବାୟ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆଜି ହେଉଛି ଗୁରୁବାର । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ କହିବ ସତଗୁରୁବାର, କାହିଁକି ନା ସତ୍ୟଯୁଗର ସ୍ଥାପନାକର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି, ସିଏ ବାସ୍ତବରେ ସତ୍ୟ ନାରାୟଣଙ୍କର କଥା ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ନରରୁ ନାରାୟଣ ମଧ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତିଦାତା । ପୁଣି ବୃକ୍ଷପତି ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ରୂପକ ବୃକ୍ଷ, ଯାହାକୁ କଳ୍ପ ବୃକ୍ଷ ବୋଲି କହିଥା'ନ୍ତି । କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଅର୍ଥାତ୍ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଏହାର ପୁଣି ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ଜଡ ବୃକ୍ଷର ମଧ୍ୟ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୋଇଥାଏ ନା । ଫୁଲ ୬ ମାସ ଫୁଟିଥାଏ, ପୁଣି ମାଳିମାନେ ତାର ଚେର (ପିଣ୍ଡ) ସାଇତି ରଖି ପୁଣି ଲଗାଇଥା'ନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରୁ ଫୁଲ ପୁଣି ଫୁଟିଥାଏ ।

ଏବେ ଏ କଥା ତ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ ବାବାଙ୍କର ଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ଅଧାକଳ୍ପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, ଆଉ ଅଧାକଳ୍ପ ପୁଣି ଭୁଲି ଯାଉଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଅଧାକଳ୍ପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନେ ପକାଇଥାନ୍ତି । ବାବା ପୁଣି କେବେ ଆସି ଏହି ଫୁଲର ବଗିଚା ସ୍ଥାପନା କରିବେ? ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଦଶା ତ ବହୁତ ପ୍ରକାର ଅଛି ନା! ବୃହସ୍ପତିର ଦଶା ବି ଅଛି, ଅବତରଣ କଳାର ମଧ୍ୟ ଦଶା ରହିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଭାରତ ଉପରେ ରାହୁର ଗ୍ରହଣ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଛି । ଚନ୍ଦ୍ରମାକୁ ବି ଯେବେ ଗ୍ରହଣ ଲାଗିଥାଏ ଲୋକେ କହିଥା'ନ୍ତି ଯଦି ଦାନ ଦେବ ତେବେ ଗ୍ରହଣ ଛାଡିଯିବ । ଏବେ ବାବା ମଧ୍ୟ ସେହି କଥା କହୁଛନ୍ତି - ଏହି ୫ ବିକାରକୁ ଦାନ ଦେଇଦିଅ ତେବେ ଏହି ଗ୍ରହଣ ଛାଡିଯିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସାରା ସୃଷ୍ଟି ଉପରେ ଗ୍ରହଣ ଲାଗିଯାଇଛି, ୫ ତତ୍ତ୍□ରେ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଲାଗିଯାଇଛି କାହିଁକି ନା ତମଃପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ଏ ଦୁନିଆର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ନୂଆରୁ ପୁଣି ପୁରୁଣା ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଥାଏ । ନୂଆକୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ, ପୁରୁଣାକୁ ତମଃପ୍ରଧାନ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଛୋଟ ଛୁଆକୁ ମଧ୍ୟ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ମହାତ୍ମାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ରୂପରେ ଗଣାଯାଇଥାଏ, କାହିଁକି ନା ତାଙ୍କ ଭିତରେ ୫ ବିକାର ନ ଥାଏ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ଭକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଛୋଟ ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ କରିଥା'ନ୍ତି । ଯେପରିକି ରାମ ତୀର୍ଥ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଭକ୍ତ ଥିଲେ ପୁଣି ଯେବେ ବଡ ହୋଇ ସନ୍ନ୍ୟାସ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ତାପରେ ପୂଜାପାଠ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା । ସୃଷ୍ଟିରେ ପବିତ୍ରତା ମଧ୍ୟ ଦରକାର । ଭାରତ ପ୍ରଥମେ ସବୁଠାରୁ ପବିତ୍ର ଥିଲା ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଦେବତାମାନେ ବାମମାର୍ଗରେ ଗଲେ ସେତେବେଳେ ଭୂମିକମ୍ପ ଆଦିରେ ସ୍□ର୍ଗର ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ, ସୁନାର ମହଲ ଆଦି ସବୁ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା ପୁଣି ଥରେ ନୂଆ ରୂପରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତିଆରି ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ବିନାଶ ତ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଥାଏ । ଉପଦ୍ରବ ସେତେବେଳେ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ, ଏହି ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ପତିତ ଅଟନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବତାମାନେ ରାଜତ୍□ କରିବେ । ଦୁନିଆରେ ଅସୁର ଏବଂ ଦେବତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଯୁଦ୍ଧ ଦେଖାଇଛନ୍ତି, ବାସ୍ତବରେ ସେଭଳି କିଛି ହୋଇ ନ ଥାଏ, କାହିଁକି ନା ଦେବତାମାନେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହିଁ ଥିଲେ । ସେଠାରେ ଲଢେଇ କିପରି ବା ହୋଇପାରିବ? ସଂଗମଯୁଗରେ ଦେବତାମାନେ ତ ନ ଥାଆନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କର ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ପାଣ୍ଡବ । ପାଣ୍ଡବ କୌରବମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ବି ଲଢେଇ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏହା ସବୁ ହେଉଛି ଗପ । ଏହି ସୃଷ୍ଟି କେତେ ବଡ ବୃକ୍ଷ ଅଟେ । କେତେ ଅସରନ୍ତି ପତ୍ର ରହିଛି, ସେ ସବୁର ହିସାବ କେହି କ'ଣ ବାହାର କରିପାରିବେ । ସଂଗମଯୁଗରେ ତ ଦେବତାମାନେ ଆଦୌ ନ ଥା'ନ୍ତି । ବାବା ବର୍ତ୍ତମାନ ବସି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଆତ୍ମା ହିଁ ସେହି କଥାକୁ ଶୁଣି କାନ୍ଧ (ମୁଣ୍ଡ) ହଲାଇଥାଏ । ଆମେ ଆତ୍ମା ଅଟୁ, ବାବା ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି, ଏହି କଥା ଉପରେ ପକ୍କା ନିଶ୍ଚୟ କରିବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ହିଁ ଆମକୁ ପତିତରୁ ପବିତ୍ର କରାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ଭଲ ବା ଖରାପର ସଂସ୍କାର ରହିଥାଏ ନା । ଆତ୍ମା ନିଜର କର୍ମଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍□ାରା କହୁଛି ଆମକୁ ବାବା ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋର ମଧ୍ୟ ମୁଖ ଦରକାର, ଯାହା ଦ୍□ାରା ମୁଁ ବୁଝାଇବି । ଆତ୍ମାକୁ ଖୁସି ହେଉଛି । ବାବା ପ୍ରତି ୫ ହଜାର ବର୍ଷରେ ଥରେ ଆସୁଛନ୍ତି ଆମକୁ ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ । ତୁମେ ସବୁ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛ ନା । ତେବେ ମଧୁବନର ହିଁ ମହିମା ରହିଛି । ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କର ବାବା ତ ସେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ନା, ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ଏଠାରେ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିବାରେ ମଜା ଆସୁଛି । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ନିଜର

କାମଧନ୍ଦା ଚାକିରୀ ଆଦିକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାର ଅଛି । ଆତ୍ମାମାନେ ଜ୍ଞାନ ସାଗରଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ଏହି ଜ୍ଞାନ ନିଜେ ଧାରଣ କରି ପୁଣି ଯାଇ ଅନ୍ୟକୁ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ । ନ ହେଲେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କିପରି କରିବେ? ଯୋଗୀ ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସଉକ ରହୁଛି ଯେ ଆମେ କିପରି ଯାଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବୁ । ଏବେ ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରାଯାଉଛି ନା । ଏହା ଭଗବାନୁବାଚ ଅଟେ । ଭଗବାନୁବାଚ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଇଁ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଦୈବୀ ଗୁଣଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟ । ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ କୁହାଯାଇଥାଏ । ଏବେ ପିଲାମାନେ ଏକଥା ତ ବୁଝିଗଲେଣି ଯେ ଏବେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ନାହିଁ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ତୁମେ ଏମିତି କହି ପାରିବ ନାହିଁ କି ଏବେ ଆମେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଅଟୁ । ନା, ଏବେ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମର ଅଟ, ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ହେଉଛ । ଦେବତାମାନଙ୍କର ଛାଇ ଏହି ପତିତ ସୃଷ୍ଟିରେ ପଡିପାରିବ ନାହିଁ, ଏ ସୃଷ୍ଟିକୁ ଦେବତାମାନେ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୂଆ ଦୁନିଆ ଦରକାର । ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ପୂଜା କରିଥା’ନ୍ତି ଘରଦ୍□ାର କେତେ ସଫା କରିଥା’ନ୍ତି । ଏବେ ଏହି ସୃଷ୍ଟିର ମଧ୍ୟ କେତେ ସ୍□ଚ୍ଛତା ଦରକାର । ସାରା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ସମାପ୍ତି ଘଟିବ । ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କଠାରୁ ମନୁଷ୍ୟ କେବଳ ଧନ ହିଁ ମାଗିଥା’ନ୍ତି । ତେବେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବଡ ନା ଜଗତ ଅମ୍ବା ବଡ? (ଅମ୍ବା) । ଅମ୍ବାଙ୍କର ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକଥା କିଛି ବି ଜଣା ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ବୁଝୁଛ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ତ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଜଗତ ଅମ୍ବା ଯାହାଙ୍କୁ ସରସ୍□ତୀ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି ସେହି ଜଗତଅମ୍ବା ପୁଣି ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହେଉଛନ୍ତି । ତୁମର ପଦ ଏବେ ଉଚ୍ଚ, ଦେବତାଙ୍କର ପଦ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କଠାରୁ କମ୍ ଅଟେ । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଚୁଟୀ ନା । ତୁମେ ହେଉଛ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଉଚ୍ଚ । ତୁମମାନଙ୍କର ମହିମା ରହିଛି - ସରସ୍□ତୀ, ଜଗତଅମ୍ବା, ତାଙ୍କଠାରୁ କ’ଣ ମିଳୁଛି? ଏହି ସୃଷ୍ଟିର ରାଜତ୍□ । ସେଠାରେ ତୁମେ ଧନବାନ ହେଉଛ, ବିଶ୍□ର ରାଜତ୍□ ମିଳୁଛି । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଗରୀବ ହୋଇଯାଉଛ, ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଉଛି । ପୁଣି ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିଥା’ନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ପୂଜା ମଧ୍ୟ କରିଥା’ନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଡାକିଥା’ନ୍ତି, ଜଗତ ଅମ୍ବାଙ୍କୁ କେହି ପ୍ରତି ବର୍ଷ ଡାକି ନ ଥା’ନ୍ତି । ଜଗତ ଅମ୍ବାଙ୍କର ସର୍ବଦା ପୂଜା ହେଉଛି, ଯେତେବେଳେ ଚାହିଁବେ ସେତେବେଳେ ଅମ୍ବାଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇପାରିବେ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ଚାହିଁବ, ଜଗତ ଅମ୍ବାଙ୍କ ସହ ମିଶିପାରିବ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଜଗତଅମ୍ବା ଅଟ ନା । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେବାର ରାସ୍ତା ବତାଇଲାବାଲା ଅଟ । ଜଗତଅମ୍ବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ସବୁ କିଛି ମାଗିଥା’ନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ କେବଳ ଧନ ମାଗିଥା’ନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଆଗରେ ତ ସବୁ କାମନା ରଖିଥା’ନ୍ତି, ତେଣୁ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ଏବେ ତୁମର, ଯେବେକି ଆସି ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଛ । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି ।

ଏବେ ତୁମେ ହେଉଛ ଈଶ୍□ରୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ପୁଣି ଭବିଷ୍ୟତରେ ଦୈବୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ହେବ । ଏହି ସମୟରେ ତୁମମାନଙ୍କର ସବୁ ମନକାମନା ଭବିଷ୍ୟ ପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ । କାମନା ତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ରହିଥାଏ ନା । ତୁମର ସବୁ କାମନା ଏବେ ପୂରଣ ହେଉଛି । ଏହା ତ ହେଉଛି ଆସୁରୀ ଦୁନିଆ । ଦେଖ ଏବେ କେତେ ପିଲା ଜନ୍ମ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ତ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଇ ଦିଆଯାଉଛି, ସତ୍ୟଯୁଗରେ କିପରି କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଜନ୍ମ ହେଉଛି? ସେଠାରେ ସବୁ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ହୋଇଥାଏ, ଦୁଃଖର ନାମ ହିଁ ନ ଥାଏ । ତାହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ସୁଖଧାମ । ତୁମେ ଅନେକ ଥର ସୁଖ ଅତିକ୍ରମ କରି ଆସିଛ, ଅନେକ ଥର ହାରିଛ ଏବଂ ବିଜୟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛ । ଏବେ ସ୍ମୃତି ଆସିଛି ଯେ ଆମକୁ ବାବା ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ସ୍କୁଲ୍‌ରେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥା’ନ୍ତି । ତତ୍ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟ ଶିଖିଥା’ନ୍ତି ନା । ସେଠାରେ କେହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସଦୃଶ ବ୍ୟବହାର ଶିଖି ନ ଥା’ନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରୁଛ । ମହିମା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ହିଁ ଗାନ କରୁଛନ୍ତି - ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ... ତେବେ ଏବେ ତୁମକୁ ସେହିପରି ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଏଇ ଜୀବନ ଉପରେ ବିରକ୍ତ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, କାହିଁକି ନା ଏହାକୁ ହୀରା ସଦୃଶ ଜନ୍ମ ବୋଲି ଗାୟନ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଏହାର ଯତ୍ନ ମଧ୍ୟ ନେବାକୁ ହେବ । ସୁସ୍ଥ ରହିଲେ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣିପାରିବ । ବେମାରୀରେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣି ପାରିବ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇପାରିବ । ଏଠାରେ ଯେତେ ଦିନ ବଞ୍ଚିବ ସୁଖି ରହିବ । ରୋଜଗାର ଚାଲୁଥିବ, ହିସାବ-କିତାବ ଚୁକ୍ତ ହୋଇ ଚାଲିଥିବ । ସନ୍ତାନମାନେ କହୁଛନ୍ତି - ବାବା ସତ୍ୟଯୁଗ କେବେ ଆସିବ? ଏହା ବହୁତ ଖରାପ ଦୁନିଆ ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଆରେ, ପ୍ରଥମେ ନିଜର କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ତ ବନାଅ । ଯେତେ ପାରୁଛ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଚାଲ । ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇବା ଦରକାର କି ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ଏହା ହେଉଛି ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ସ୍ମୃତି । ଏକମାତ୍ର ଶିବଙ୍କର ଭକ୍ତି କରିବା ହେଉଛି ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ଭକ୍ତି ବା ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଭକ୍ତି । ପୁଣି ଦେବୀ-ଦେବତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ହେଉଛି ସତ୍ତ୍□ ଭକ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଉଠିବା-ବସିବା ବେଳେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ଡାକୁଛନ୍ତି - ହେ ପତିତପାବନ, ହେ ମୁକ୍ତିଦାତା, ହେ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ.... ତେବେ ଏହା ଆତ୍ମା ହିଁ କହିଲା ନା ।

ସନ୍ତାନମାନେ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି, ବାବା ଏବେ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦେଉଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ମନେ ପକାଇ ପକାଇ ଆସିଛ - ହେ ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା ସୁଖକର୍ତ୍ତା ଆସ, ଆସି ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କର, ଆମକୁ ଉଦ୍ଧାର କର, ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ନେଇଯାଅ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମକୁ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ନେଇଯିବି, ପୁଣି ସୁଖଧାମରେ ତୁମ ସାଥିରେ ରହିବି ନାହିଁ । ମୁଁ ଏବେ ହିଁ ତୁମର ସାଥି ହେଉଛି । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ନେଇଯାଉଛି । ମୁଁ ଏବେ ତୁମକୁ ପଢାଇବା ପାଇଁ ତୁମର ସାଥି ହୋଇଛି ଏବଂ ତା’ ସହିତ ଘରକୁ ଫେରାଇ ନେବାରେ ସାଥି ହେଉଛି । ବାସ୍, ମୁଁ ନିଜର ପରିଚୟ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏବେ ଭଲ ଭାବରେ ଶୁଣାଉଛି । ଯିଏ ଯେମିତି-ଯେମିତି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବେ ସେହି ଅନୁସାରେ ପୁଣି

ସେଠାରେ ପ୍ରାଲବ୍ଧ ପାଇବେ । ଏବେ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଯେତେ ହୋଇପାରୁଛି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଉଡିବା ପାଇଁ ପର ମିଳିଯିବ । ଆତ୍ମାର ଏପରି କୌଣସି ଡେଣା ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ତ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ । କାହାକୁ ଏକଥା ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଆତ୍ମାରେ କେମିତି ୮୪ ଜନ୍ମର ପାର୍ଟ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି । ନା ଆତ୍ମାର କାହାକୁ ପରିଚୟ ଅଛି, ନା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ପରିଚୟ ଅଛି । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ଯାହା, ଯେମିତି ଅଟେ, ମୋତେ କେହି ବି ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ । ମୋ ଦ୍□ାରା ହିଁ ମୋତେ ଏବଂ ମୋର ରଚନାକୁ ଜାଣିପାରିବେ । ମୁଁ ହିଁ ଆସି ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଉଛି । ଆତ୍ମା କ'ଣ, ତାହା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛି । ଏହାକୁ ଆତ୍ମ ଜ୍ଞାନ କୁହାଯାଏ । ଆତ୍ମା ଭ୍ରୁକୁଟୀ ମଝିରେ ରହୁଛି । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଭ୍ରୁକୁଟୀ ମଝିରେ ଚମକୁଛି ଅଜବ ସୀତାରା... କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା କି ଜିନିଷ, ଏହା ବିଲ୍‌କୁଲ୍ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ କେହି କହୁଛନ୍ତି କି ଆତ୍ମାର ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହୋଇଛି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଅ ଯେ ତୁମେ ତ କହୁଛ ତାରକା ସଦୃଶ ଆତ୍ମା ଭ୍ରୁକୁଟୀ ମଝିରେ ରହୁଛି, ତେବେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ତାରକାକୁ କ'ଣ ଦେଖି ହେବ? ମଥାରେ ଟିକା ମଧ୍ୟ ତାରକା ସଦୃଶ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ରମାରେ ମଧ୍ୟ ତାରକା ଦେଖାଇଥାଆନ୍ତି, ବାସ୍ତବରେ ଆତ୍ମା ତାରକା ସଦୃଶ ଅଟେ । ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେ ସବୁ ଜ୍ଞାନ ତାରକା ଅଟ, ବାକି ଏହି ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ତାରା ତ ଦୁନିଆ ରୂପୀ ରଙ୍ଗମଞ୍ଚକୁ ଆଲୋକ ଦେଲାବାଲା ଅଟନ୍ତି । ସେ ସବୁ କୌଣସି ଦେବତା ନୁହଁନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପାଣି ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଏଇ ବାବା ମଧ୍ୟ ଏ ସବୁ କରୁଥିଲେ । ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେବତାୟ ନମଃ, ଚନ୍ଦ୍ରମା ଦେବତାୟ ନମଃ କହି ପାଣି ଦେଉଥିଲେ । ଏହା ସବୁ ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗ । ଏହି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ତ ବହୁତ ଭକ୍ତି କରିଛନ୍ତି । ନମ୍ବର□ାନ ପୂଜ୍ୟ ତ ପୁଣି ନମ୍ବର□ାନ ପୂଜାରୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ନମ୍ବର ତ ତଳକୁ ଗଣିବାକୁ ହେବ ନା । ରୁଦ୍ରମାଳାରେ ମଧ୍ୟ ନମ୍ବର ତ ଅଛି ନା । ଭକ୍ତି ମଧ୍ୟ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଇଏ କରିଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଛୋଟ-ବଡ ସମସ୍ତଙ୍କର ଏବେ ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥା ଅଟେ । ଏବେ ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନେଇଯିବି ପୁଣି ଏଠାକୁ କେହି ଆସିବେ ହିଁ ନାହିଁ । ବାକି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଯାହା ଦେଖାଉଛନ୍ତି - ପ୍ରଳୟ ହେଲା, ଜଳମୟ ହୋଇଗଲା ପୁଣି ଅଶ୍□ତଥ୍ ପତ୍ରରେ କୃଷ୍ଣ ଆସିଲେ... ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏଥିରେ ସାଗରର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ସେଠାରେ ଗର୍ଭ ମହଲ ଅଟେ, ଯେଉଁଠି ସନ୍ତାନମାନେ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିଥାନ୍ତି । ଏଠାରେ ଗର୍ଭ ଜେଲ୍ କୁହାଯାଉଛି । ଏଠାରେ ପାପର ଦଣ୍ଡ ଗର୍ଭ ଜେଲରେ ମିଳୁଛି । ତଥାପି ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମନମନାଭବ, ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ କେହି କେହି ପଚାରୁଛନ୍ତି ସିଢିରେ ଅନ୍ୟ କେଉଁ ଧର୍ମ, କାହିଁକି ଦେଖାଇ ନାହଁ? କୁହ, ଅନ୍ୟ ଧର୍ମମାନଙ୍କର ତ ୮୪ ଜନ୍ମ ହେଉ ନାହିଁ । ସବୁ ଧର୍ମକୁ ବୃକ୍ଷରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି, ସେଥିରୁ ତ ତୁମେ ନିଜର ହିସାବ ବାହାର କର ଯେ କେତେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବ । ଆମକୁ ତ ସିଢି ୮୪ ଜନ୍ମର ଦେଖେଇବାର ଅଛି । ବାକି ସବୁ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରରେ ଏବଂ କଳ୍ପବୃକ୍ଷର ଚିତ୍ରରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ସବୁ କଥା ବୁଝାଯାଇଛି । ନକ୍ସା ଦେଖିବା ଦ୍□ାରା ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିଯାଉଛି ନା - ଲଣ୍ଡନ କେଉଁଠି, ଅମୁକ ସହର କେଉଁଠି । ବାବା କେତେ ସହଜ କରି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହା ଜଣାଅ ଯେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଏହିପରି ଘୂରୁଛି, ଏବେ ତମଃପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ ତେଣୁ ବେହଦର ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ ପୁଣି ପବିତ୍ର ହୋଇ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ଚାଲିଯିବ । ଏଥିରେ କୌଣସି କଷ୍ଟକର କଥା ନାହିଁ । ଯେତେ ସମୟ ମିଳୁଛି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ପକ୍କା ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଯିବ । ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ତୁମେ ଦିଲ୍ଲୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଦରେ ଗଲେ ମଧ୍ୟ ଥକିପଡିବ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କୁ ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ମନେ ପକାଉଥିବ ତେବେ ଦେହର ଅଭିମାନ ତୁଟିଯିବ, ପୁଣି କେବେ ଥକାପଣ ଆସିବ ନାହିଁ । ପଛରେ ଆସିଲାବାଲା ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ମନେ ପକାଇ ତୀବ୍ରଗତିରେ ଆଗକୁ ଚାଲିଯିବେ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ସ୍ମୃତିରେ ରହି ଦୈହିକ ସ୍ମୃତିକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ, ନିଜର କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ଶରୀରରେ ରହି ଅବିନାଶୀ ରୋଜଗାର ଜମା କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଜ୍ଞାନୀ ତୁ ଆତ୍ମା ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ, ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଯାହା ସବୁ ଶୁଣୁଛ ସେଗୁଡିକୁ ଧାରଣ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ । ୫ ବିକାରର ଦାନ ଦେଇ ରାହୁର ଗ୍ରହଣରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ**:-** ଏକମତ ଏବଂ ଏକରସ ଅବସ୍ଥା ଦ୍□ାରା ଧରଣୀକୁ ଫଳଦାୟକ କରୁଥିବା ସାହସୀ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ସାହାସୀ ହୋଇ ସଂଗଠନ ଭିତରେ ଏକମତ ଏବଂ ଏକରସ ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁଛ ବା ଗୋଟିଏ ହିଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଯାଉଛ ସେତେବେଳେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ ରହୁଛ ଏବଂ ଧରଣୀକୁ ମଧ୍ୟ ଫଳଦାୟକ କରିଦେଉଛ । ଯେପରି ଆଜିକାଲି ବିଜ୍ଞାନର ଶକ୍ତି ଦ୍□ାରା ଏବେ ଏବେ ପୋତୁଛନ୍ତି ଏବେ ଏବେ ଫଳ ମିଳିଯାଉଛି, ସେହିପରି ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି ଦ୍□ାରା ସହଜରେ ଏବଂ ତୀବ୍ରଗତିରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା ଦେଖିବେ । ଯେତେବେଳେ ନିଜେ

ମଧ୍ୟ ନିର୍ବିଘ୍ନ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବା ସହିତ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ଲଗନରେ ମଗନ ରହିବ, ଏକମତ ଏବଂ ଏକରସ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବ ତେବେ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ସ୍□ତଃ ସହଯୋଗୀ ହେବେ ଏବଂ ଧରଣୀ ଫଳଦାୟକ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯେଉଁମାନେ ଅଭିମାନକୁ ନିଜର ଶାନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍□ାଭିମାନ ବୋଲି ଭାବି ନିଅନ୍ତି ସେମାନେ ନିର୍ବିଘ୍ନରେ ରହିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***